

مقاله‌ی کوتاه علمی

مطالعه‌ی دشمنان طبیعی و میزان پارازیتیسم سفیدبالک *Neomaskellia andropogonis* در مزارع نیشکر جنوب خوزستان

مهرنوش مینائی مقدم^۱، پرویز شیشه‌بر^۲، علی رضا عسکریان زاده^{۳*}

۱- گروه گیاه‌پزشکی، دانشکده‌ی کشاورزی، دانشگاه شهید چمران اهواز

۲- گروه گیاه‌پزشکی، دانشکده‌ی علوم کشاورزی، دانشگاه شاهد تهران

مسئول مکاتبات: علی رضا عسکریان زاده، پست الکترونیک: askarianzadeh@shahed.ac.ir

تاریخ پذیرش: ۹۲/۱۱/۲۰

۳ (۱) ۱۱۲-۱۰۷

تاریخ دریافت: ۹۱/۰۵/۱۱

چکیده

یکی از آفاتی که در سال‌های اخیر در مزارع نیشکر در خوزستان طغیان کرده است سفیدبالک نیشکر، *Neomaskellia andropogonis* است. فعالیت عمده‌ی آفت معمولاً از اوایل مرداد آغاز و تا اوایل آذرماه ادامه دارد. در این مطالعه نسبت به جمع آوری و شناسایی دشمنان طبیعی و میزان پارازیتیسم آفت اقدام شد. برای این منظور در زمان فعالیت آفت به طور مستقیم و با کمک آسپیراتور پارازیتوبیدهای فعال روی سفیدبالک نیشکر از مزرعه جمع آوری شدند و هم‌چنین شفیره‌های پارازیته سفیدبالک نیشکر از مزرعه به طور هفتگی جمع آوری شد و در آزمایشگاه تا زمان ظهور پارازیتوبیدهای بالغ، در انکوباتور (دماه ۲۷ درجه‌ی سلسیوس) نگهداری شدند و سپس بالغین آنها جمع آوری شد و درصد پارازیتیسم محاسبه گردید. در طول دو سال مطالعه دو گونه‌ی زنبور به نام‌های (*Encarsia inaron* (Walker) (Hym., Aphelinidae) و *Eretmocerus sp.* (Hym., Aphelinidae) یک نوع سن شکارگر در کلونی‌های سفیدبالک نیشکر در کشت و صنعت امیرکبیر یافت شد و به نظر می‌رسد که مورچه‌ها از تخم آفت تغذیه می‌کنند. نتایج بررسی وضعیت پارازیتیسم در سال ۱۳۸۵ نشان داد که میزان پارازیتیسم در مهرماه بالغ بر ۳۰ درصد است و به تدریج افزایش می‌یابد به طوری که در اوایل آذر به ۸۵ درصد می‌رسد. بنابراین براساس این نتایج توانایی پارازیتوبیدهای مراحل پورگی این حشره در منطقه برای کنترل آفت به خوبی نشان داده می‌شود.

واژه‌ای کلیدی: نیشکر، *Neomaskellia andropogonis*، پارازیتیسم، *Encarsia inaron*, *Eretmocerus sp.*, خوزستان، ایران

مقدمه

فقط در واحدهای شمالی چشم گیر بود اما اخیراً این حشره در واحدهای جنوبی نیز طغیان کرده است. فعالیت عمده‌ی آفت معمولاً از اوخر مرداد آغاز و تا اوایل آذرماه ادامه دارد. سفیدبالک نیشکر در طول این مدت بهشدت از شیره‌ی گیاهی تغذیه می‌نماید و عسلک فراوانی تولید می‌کند. زمان فعالیت این حشره در مزارع نیشکر مصادف با اوخر دوره‌ی رشد گیاه و آغاز مرحله‌ی ذخیره‌ی قند در ساقه‌ی گیاه است. بنابراین با توجه به نوع تغذیه‌ی حشره، این آفت می‌تواند روی فرآیند ذخیره‌ی قند در ساقه و در نهایت بر میزان شکر قابل استحصال اثرگذار باشد (Askarianzadeh, 2011).

نیشکر (*Saccarum officinarum* L.) گیاهی دائمی و گرمسیری از خانواده‌ی غلات Poaceae است. کشت نیشکر در ایران به سال‌های قبل از اسلام باز می‌گردد و بیشترین سطح زیر کشت این گیاه در خوزستان بوده است. یکی از آفاتی که در سال‌های اخیر در مزارع نیشکر به‌حالت طغیانی رسیده است سفیدبالک *Neomaskellia andropogonis* Corbett (Hem., Aleyrodidae) می‌باشد. سفیدبالک نیشکر (*N. andropogonis*) روی بوته‌های نیشکر در تمام واحدهای نیشکری شمال و جنوب خوزستان دیده شده است. سابقاً جمعیت این آفت

آزمایشی، کلندی‌های جمعیت سفیدبالک روی برگ‌های نیشکر به طور دقیق مورد بررسی قرار گرفت و حشرات شکارگر جمع آوری گردیدند.

۳- بررسی درصد پارازیتیسم شفیره‌ها به وسیله زنبورهای پارازیتیوید

برای این منظور برگ‌های جمع آوری شده از مزرعه‌ی آزمایشی در آزمایشگاه مورد بررسی قرار گرفت. برگ‌های حاوی سینین آخر پورگی و شفیره‌ها پس از شمارش در ظروف استوانه‌ای حاوی مقداری آب قرار داده شد تا رطوبت و تازگی برگ برای حداقل یک هفته حفظ شود. بدین وسیله فرصت کافی برای خروج زنبورها از شفیره‌های پارازیته فراهم می‌شد. در این مرحله شفیره‌ها براساس محل سوراخ خروجی حشره‌ی بالغ به دو گروه تقسیم شدند. گروه اول که حشره‌ی بالغ سفیدبالک از آنها خارج شده بود به شکل T شکافته شده بودند اما آنها یکی که حشره‌ی بالغ زنبور پارازیتیوید از آنها خارج شده بود سوراخ تقریباً دایره‌ای شکلی در آنها دیده می‌شد. برای اساس تعداد شفیره‌های پارازیته و پارازیته نشده به دست می‌آمد و سپس با تقسیم تعداد شفیره‌های پارازیته بر تعداد کل شفیره‌ها، میزان پارازیتیسم محاسبه گردید.

نتایج و بحث

۱- شناسایی دشمنان طبیعی فعال روی آفت

در طول دو سال مطالعه، دو نوع زنبور و یک نوع سن شکارگر در کلونی‌های سفیدبالک نیشکر در کشت و صنعت امیرکبیر یافت شد. دشمنان طبیعی جمع آوری شده به شرح زیر می‌باشند:

۱-۱- زنبور پارازیتیوید (*Encarsia inaron* (Walker) (Hym., Aphelinidae)

این زنبور در بخش رده‌بندی حشرات موسسه‌ی تحقیقات گیاه‌پزشکی کشور توسط آقای دکتر شهاب منظری شناسایی گردید. این زنبور مهم‌ترین دشمن طبیعی سفیدبالک در مزارع نیشکر بود و جمعیت غالب دشمنان طبیعی این آفت را تشکیل می‌داد. گونه‌های متعددی از جنس *Encarsia* روی سفیدبالک‌های نیشکر در جهان گزارش شده‌اند اما در هیچ کدام از منابع قبلی به نام این گونه

در این مطالعه، دشمنان طبیعی سفیدبالک نیشکر در منطقه و میزان پارازیتیسم آفت در کشت و صنعت امیرکبیر واقع در جنوب خوزستان بررسی شد.

مواد و روش‌ها

۱- انتخاب مزرعه و روش نمونه‌برداری

بررسی میزان پارازیتیسم زنبور در دو سال متوالی (۱۳۸۵-۸۶) در یک مزرعه‌ی نیشکر رقم CP69-1062 در کشت و صنعت امیرکبیر واقع در جنوب خوزستان انجام شد. نمونه‌برداری‌ها از اوایل مرداد شروع شد و با فاصله‌ی هر پنج روز تا دو هفته تا اوایل آذر ادامه یافت. ابتدا در یک مزرعه ۲۵ هکتاری نیشکر (رقم CP69-1062)، قطعه‌ای به مساحت یک هکتار انتخاب گردید و سپس این مزرعه به سه قسمت مساوی تقسیم شد. در هر قسمت به طور زیگزاک حرکت کرده و از ۱۰ ایستگاه به طور تصادفی نمونه‌برداری انجام شد. در هر ایستگاه یک گیاه را انتخاب نموده و سپس پنج برگ از آن (برگ‌های پنج تا نه) جدا شده و داخل کیسه‌ی پلاستیکی قرار داده شد و به آزمایشگاه منتقل گردید. براساس این بررسی میانگین شفیره‌های پارازیته مربوط به ۱۰ ایستگاه در سه تکرار یعنی جمعاً مربوط به ۳۰ ایستگاه در تاریخ‌های مختلف در دو سال متوالی به دست آمد. عملیات داشت مشابه سایر مزارع بود و هیچ گونه آفت‌کشی به کار نرفت.

۲- شناسایی دشمنان طبیعی فعال روی آفت

در زمان فعالیت آفت به طور مستقیم و با کمک یک اسپیراتور پارازیتیویدهای فعال روی کلونی‌های سفیدبالک‌های نیشکر در مزرعه جمع آوری شدند. هم‌چنین شفیره‌های پارازیته سفیدبالک نیشکر از مزرعه جمع آوری شد و به آزمایشگاه منتقل گردیدند و تا زمان ظهور پارازیتیویدهای بالغ، در انکوباتور (دماهی ۲۷ درجه‌ی سلسیوس) نگه‌داری شدند و سپس بالغین آنها جمع آوری شد. بعد به کمک کلیدهای مربوطه موجود در منابع شناسایی اولیه انجام گردید و جهت تایید به بخش تحقیقات رده‌بندی حشرات موسسه‌ی تحقیقات گیاه‌پزشکی کشور ارسال شدند. هم‌چنین در نمونه‌برداری‌های هفتگی از مزرعه‌ی

میسر نگردید. در منابع از سه گونه‌ی شکارچی به نام‌های *Deraeocoris* sp. و *Campylomma nicolasi* از خانواده‌ی *Deraeocoridae* و *Geocoris ochropterus* Miridae و *Lygaeidae* به عنوان دشمنان طبیعی سفیدبالک پنهان نام برداشت (Talebi, 1998).

هم‌چنین در منابع موجود علاوه بر سن‌های شکارچی مذکور از سن‌های خانواده‌ی *Anthocoridae* و کنه‌های شکارچی و کفشدوزک‌ها به عنوان شکارگرهای سفیدبالک‌ها نام می‌برند (Gerling, 1990). در گجرات هندوستان کفشدوزک *Serangium parcesetosum* به عنوان شکارچی پوره‌های سفیدبالک نیشکر گزارش شده است (Kapadia, 1997).

در مطالعات بیولوژی آفت در شرایط طبیعی بارها مشاهده گردید که تخمهای سفیدبالک که تحت بررسی بود در نوبت‌های بعدی ناپدید می‌شد که تنها رفت و آمد مورچه‌ها در آن محل دیده می‌شد. بنابراین احتمالاً مورچه‌ها از عوامل شکار تخم سفیدبالک‌ها محسوب می‌شوند. در منابع نیز ذکر شده است که پوره‌های سفیدبالک نیشکر مورد توجه مورچه‌ها قرار می‌گیرند & (Vasantharaj & Ananthakrishnan, 2006).

۲- نوسانات فصلی جمعیت شفیره‌های پارازیته سفیدبالک نیشکر

مطابق نمودارهای ۱ و ۲ وضعیت پارازیتیسم در سال ۱۳۸۵ نشان می‌دهد که میزان پارازیتیسم در مهرماه بالغ بر ۳۰ درصد است و در اوایل آذر به ۸۵ درصد می‌رسد. بنابراین براساس این نتایج توانایی پارازیتوییدهای مراحل پورگی این حشره در منطقه برای کنترل آفت به خوبی نشان داده می‌شود. اما میزان پارازیتیسم در سال ۱۳۸۶ تقریباً صفر است. که یکی از علل این امر را می‌توان سرمای بی‌سابقه‌ی زمستان سال ۱۳۸۵ دانست که به شدت جمعیت زنبور زمستان‌گذران را تحت تاثیر قرار داده است. در منطقه‌ی سیالکوت در پاکستان که محصولات سمپاشی نمی‌شوند، میزان پارازیتیسم عمدها به وسیله‌ی زنبور *Azotus delniensis* و *Amitus* sp. در نوامبر (آبان‌ماه) حدود ۲۲٪ بوده و تراکم سفیدبالک *Aleurolobus barodensis* ۷۰٪ عدد نابالغ در

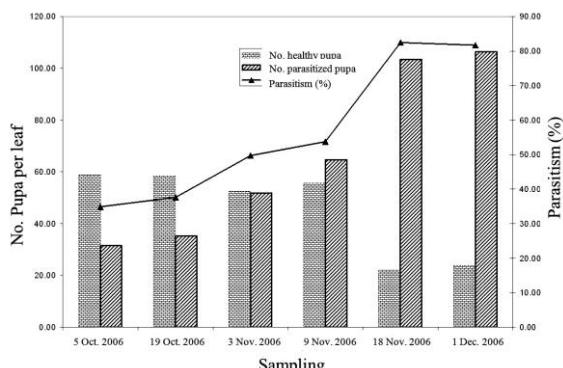
اشاره نشده است. در گجرات هند دو گونه‌ی *E. macroptera* Viggiani و *Encarsia isaaci* Mani روی سفیدبالک نیشکر، (Patel et al., 1994) گزارش شده است (Maskell هم‌چنین فعالیت گونه‌های *Encarsia neomaskelliae* و *E. tristis* روی سفیدبالک *Neomaskellia bergii* گزارش شده است (Vasantharaj & Ananthakrishnan, 2006) در ایران فعالیت پارازیتیسمی گونه‌ی *E. inaron* در استان فارس روی سفیدبالک زبان‌گنجشک، *Siphoninus phillyreae* روی درخت گلابی، از تیرماه شروع و تا آخر آذر ادامه دارد و میزان پارازیتیسم به ۸۵/۹ درصد می‌رسد (Almansur & Fallahzadeh, 2004) مصدق (۱۳۸۰) گونه‌ی *E. lutea* را از اهواز روی سفیدبالک پنهان، *B. tabaci* گزارش نمودند (Shishehbor & Mosadegh, 2001).

۲- زنبور پارازیتویید (Hym., Aphelinidae)

جمعیت این گونه به مرتب کمتر از گونه‌ی *Encarsia inaron* بود. این حشره که نمونه‌ی آن در موزه‌ی تاریخ طبیعی لندن نیز موجود نبود در حد گونه قابل شناسایی نبود. این گونه احتمالاً بومی هندوستان می‌باشد. در پاکستان روی نیشکر گونه‌ی *Eretmocerus serius* روی پوره‌ها و شفیره‌ی (*Inayatullah, 1984*) *N. andropogonis* هم‌چنین فعالیت گونه‌های *Eretmocerus delhiensis* و *Neomaskellia bergii* روی سفیدبالک *E. mundus* گزارش شده است (Vasantharaj & Ananthakrishnan, 2006). در اهواز گونه‌ی *E. mundus* به عنوان پارازیتویید سفیدبالک پنهان روی بادمجان (Shishehbor & Mosadegh, 2001) و خیار (Kocheili & Mosadegh, 2006) گزارش شده است.

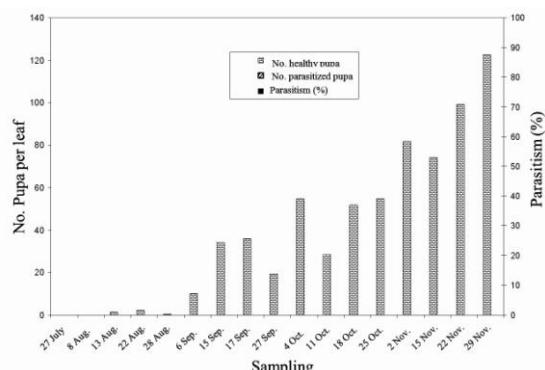
در طول نمونه‌برداری‌های هفتگی در چند مورد در میان کلنی پوره‌های سفیدبالک نیشکر سن سبزرنگ کوچکی دیده شد که در حال تغذیه از محتويات داخل بدن پوره‌های سفیدبالک نیشکر بود. به دلیل پایین بودن جمعیت این سن شکارگر و به دست نیامدن حشره‌ی بالغ سن شناسایی آن

آفت به طور مستقیم تحت تاثیر دشمنان طبیعی و به طور غیرمستقیم تحت تاثیر شرایط آب و هوایی در منطقه است.

شکل ۱- نوسان‌های فصلی جمعیت شفیره‌ها و میزان پارازیتیسم در سال ۱۳۸۵ در کشت و صنعت امیرکبیر.

Fig. 1. Seasonal changes of pupa population and their parasitism rate in Amirkabir farm (2006).

شکل ۲- نوسان‌های فصلی جمعیت شفیره‌ها و میزان پارازیتیسم در سال ۱۳۸۶ در کشت و صنعت امیرکبیر.

Fig. 2. Seasonal changes of pupa population and their parasitism rate in Amirkabir farm (2007).

هر برگ بوده و حداقل پارازیتیسم ۷۱٪ در ژانویه (دی‌ماه) گزارش شده است. فراوانی *A. barodensis* در درجه پشاوا پاکستان احتمالاً به دلیل مرگ و میر دشمنان طبیعی در اثر سم‌پاشی هوایی باشد. بنابراین استفاده درست و منطقی از حشره‌کش‌ها و کمک به استقرار مجدد دشمنان طبیعی در این مناطق توصیه شده است (Inayatullah, 1984). همچنین در تایلند میزان پارازیتیسم سفیدبالک *Encarsia* در اوت (مردادماه) ۲۹٪ و در دسامبر (آذرماه) به ۹۵٪ درصد (Charensom, 2000) می‌رسد.

داده‌ها نشان می‌دهد که جمعیت آفت در سال ۱۳۸۵ به مرتب بیشتر از سال ۱۳۸۶ بوده است. در بررسی علل چنین تفاوتی می‌توان به بالا بودن میزان پارازیتیسم در سال ۸۵ نسبت به سال ۸۶ اشاره کرد. همان‌طور که ذکر شد در سال ۸۵ میزان پارازیتیسم بالغ بر ۸۵ درصد بوده ولی در سال ۸۶ هیچ گونه پارازیتیسم مشاهده نشد. بنابراین پارازیتیسم بالای سال ۸۵ ذخیره‌ی زمستانه آفت را بهشت کاهش داد که این امر باعث شد جمعیت اولیه‌ی آفت در سال بعد کاهش یابد. گذشته از آن یکی دیگر از علل کاهش جمعیت حشره در سال ۸۶ را می‌توان به سرمای کم‌سابقه زمستان سال ۸۵ در منطقه نسبت داد که بهشت بر جمعیت آفت و زنبور پارازیتیویید موثر بوده است. ولی کاهش جمعیت آفت در سال ۱۳۸۶ احتمالاً در وهله‌ی اول مربوط به میزان پارازیتیسم بالای آفت در سال ۸۵ و سپس مربوط به سرمای زمستان سال گذشته است. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که جمعیت

References

- Alemansur, H. & Fallahzadeh, M. 2004. Investigation of Bioecology Ash tree whitefly, *Siphoninus phillyreae* in Fars province. Pajuhesh and Sazandegi in Natural Resource. 17(1): 64-70.
- Askarianzadeh, A. 2011. Evaluation of quality damage of sugarcane whitefly, *Neomaskellia andropogonis* (Hem., *Aleyrodidae*) on sugarcane in Khuzestan province. Plant Protection (Scientific Journal of Agriculture). 34 (1): 59-67.
- Azizi, H. 1990. Agronomy of sugarcane in Khuzestan province. Publishing of Karun Agro-industry.
- Charensom, K. 2000. Parasite complex of sugarcane whitefly, *Aleurolobus barodensis* (Maskell) (Hemiptera, *Aleyrodidae*), in Thailand. 4th sugarcane entomology workshop international society of sugar cane technologists, Khon kaen, Thailand, 7-10 February, 80-84.

- Gerling, D. 1990. Natural enemies of whiteflies: predators and parasitoids. In: Gerling, D. (ed.), *Whiteflies: their Bionomics, Pest Status and Management*. Intercept, Andover, Hant, UK.
- Inayatullah, C. 1984. Sugarcane Aleuroids, *Aleurolobus barodensis* (Maskell) and *Neomaskellia andropogonis* Corbett (Hom., *Aleyrodidae*) and their natural enemies in Pakistan. *Insect Science Application*. 5(4): 279-282.
- Kapadia, M.N. 1997. Record of *Serangium parcesetosum* Sicard, a predator of sugarcane whitefly in south Saurashtra (Gujarat). *Indian Sugar*, 47: 503-504.
- Kocheili, F. & Mosadegh, S. 2006. Population fluctuations, vertical distribution and seasonal parasitism rate on pupa of cotton whitefly, *Bemisia tabaci* (Genn.) (Hom., *Aleyrodidae*) by *Eretmocerus mundus* Mercet (Hym., *Aphelinidae*) on cucumber in Ahwaz Scientific Journal of Agriculture (Iranian Journal), 29(4): 85-98.
- Patel, M.B., Pastagia, J.J., Patel, H.M. & Patel, C.B. 1994. Record of an Aphelinid parasites (*Encarsia isaaci* Mani and *E. macroptera* Viggiani) of sugarcane whitefly in south Saurashtra (Gujarat). *Bullettin of Entomology*, 35: 164-166.
- Shishehbor, P. & Mosadegh, S. 2001. Population dynamics of cotton whitefly, *Bemisia tabaci* and its parasitoids (*Encarsia lutea* and *Eretmocerus mundus*) on eggplant in Ahwaz. Report of Research Project No. 339. Shahid Chamran University, 37 p.
- Talebi, A.A. 1998. Identification of natural enemies *Bemisia tabaci* (Hom., *Aleyrodidae*) in cotton fields of Varamin and Garmsar and study on parasitoids wasps: *Encarsia lutea* and *Eretmocerus mundus* (Hym., *Aphelinidae*). Ph.D. thesis, Entomology Department, Faculty of Agriculture, Tarbiat Modarres University.
- Vasantha Raj, B.V. & Ananthakrishnan, T.N. 2006. General and Applied Entomology. Tata McGraw-Hill Publishing Company, Delhi, second edition.

Short Article**Study on natural enemies and nymphal parasitism rate of the sugarcane whitefly,
Neomaskellia andropogonis in South of Khuzestan, Iran****Mehrnoosh Minaei Moghadam¹, Parviz Shishebor¹, Ali Reza Askarianzadeh³**

1. Plant Protection Dep., College of Agriculture, Shahid Chamran University, Ahvaz, Iran

2. Plant Protection Dep., College of Agricultural Sciences, Shahed University, Tehran

Corresponding author: Ali Reza Askarianzadeh, email: askarianzadeh@shahed.ac.ir

Received: August, 01, 2012

3 (1) 107-112

Accepted: Feb., 09, 2014

Abstract

Outbreak of sugarcane whitefly, *Neomaskellia andropogonis* Corbett has occurred in the fields of sugarcane in Khuzestan province in recent years. The pest activity starts from early August and continues until late November. The aim of this study was to identify natural enemies and parasitism rate of the dominant species on the sugarcane whitefly in the south of Khuzestan. Adult wasps were collected directly by an aspirator from undersides of leaves. Pupae of the pest were also collected from field and then were reared in the laboratory conditions (27°C) until emerging of adult wasps. Number of parasitized nymphs were then counted and calculated for parasitism rate. Two collected parasitoid wasps on nymphs were identified as known *Encarsia inaron* (Walker) and *Eretmocerus* sp. (Hym., Aphelinidae). A true bug was also observed on the colony of nymphs. It appears that ants feed on eggs of the whitefly. During 2006, Results showed that the parasitism rate of the nymphs was over 30 percent in October and parasitism increased gradually to 85 percent to the late November. The parasitoids wasps have high potential to control nymphs of the sugarcane whitefly in this region.

Keywords: Sugarcane, *Neomaskellia andropogonis*, parasitism, *Encarsia inaron*, *Eretmocerus* sp., Khuzestan, Iran
